

Arrest

nr. 241 595 van 29 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 18 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 21 mei 2019 België binnen met een identiteitskaart en verzoeken op 23 mei 2019 om internationale bescherming. Op 4 november 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten, een etnische Koerd en soenitische moslim te zijn afkomstig uit het district Afrin in de Syrische provincie Aleppo.

Omwille van de oorlog in Syrië, vluchtte u eind januari 2018 naar buurland Turkije, samen met uw echtgenote en kinderen.

Jullie reisden illegaal verder naar Griekenland in februari 2018, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden en eind 2018 de vluchtelingenstatus verkregen. Jullie ontvingen een Griekse verblijfkaart, die enkele jaren geldig is, alsook een Grieks paspoort voor vluchtelingen. Jullie verbleven in Griekenland eerst gedurende ongeveer twee maanden in het opvangcentrum Ritsona nabij Athene en woonden vervolgens gedurende meer dan een jaar in een door de Griekse overheid aangeboden appartement in de Griekse hoofdstad Athene nabij een kinderziekenhuis. Jullie wilden van in het begin niet in Griekenland blijven en naar België komen omdat jullie hoorden dat de levensomstandigheden in België beter zijn dan in Griekenland. U meende ook dat uw echtgenote en uw dochter in België betere medische zorgen zouden krijgen.

In mei 2019 reisden jullie naar Nederland, waar uw broer verblijft, en vervolgens naar België waar jullie op 23 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden. Uw echtgenote kreeg in België radiotherapie nadat ze in Griekenland was geopereerd aan borstkanker en er chemotherapie had gekregen. Uw 12 jarige dochter A. (...), die sinds haar geboorte hartproblemen heeft, kreeg in België een hartoperatie in augustus 2019. Ze werd eerder in Griekenland al medisch gevolgd door in een kinderziekenhuis te Athene en diende er te wachten op een hartklep om geopereerd te kunnen worden. Jullie wilden hierop niet wachten en in Griekenland blijven, maar kwamen naar België.

U legde de volgende stukken neer ter staving van uw identiteit of relaas: een Syrische identiteitskaart van u en uw echtgenote, een Syrisch familieboekje en een Syrisch legerboekje. U legde ook een medische dossier neer betreffende uw dochter A. (...) met volgende stukken: een Engelstalig verslag dd. 27.02.2018 van een kinderarts in het Griekse Ritsona Camp met vermelding dat uw dochter A. (...) werd onderzocht op 22.02.2018 door een cardioloog van een kinderziekenhuis te Athene met als diagnose "severe aortic valve regurgitation" en voorstel van "pediatric cardio surgery evaluation at a later stage" alsook de aanbeveling voor een woning nabij een kinderziekenhuis of vluchtelingenkamp nabij Athene, een kopie van Griekse medische documenten van februari 2018, een medische fiche van Fedasil dd. 23.05.2019 met verklaring dat uw dochter reeds als kind een hartprobleem had en dat een operatie in Syrië en Griekenland niet mogelijk was, een verslag van het UZ Gent dd. 29.08.2019 betreffende haar hartklepoperatie, een verwijzingsbrief dd. 24.06.2019 van Dr. G. V. (...) te Sint-Genesius-Rode met vraag om oppuntstelling van de cardiologische situatie van uw dochter. U legde ook een medisch dossier voor betreffende uw echtgenote met volgende stukken: een Belgisch medisch verslag dd. 13.06.2019 betreffende mevrouw H. Z. (...), opgemaakt door OMU Saint-Pierre, Platform Cancer, Clinique du sein te Brussel betreffende kanker in de rechterborst, verwijzend naar een Grieks medisch rapport van november 2018 betreffende een borstoperatie en chemotherapie van 8 sessies tot en met 6 mei 2019 en met het besluit van verdere behandeling met radiothérapie en hormonothérapie; een medische fiche van het Institut Bordet met afspraken radiotherapie voor Mme H. Z. (...) in juli 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen tijdens uw onderhoud op het CGVS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 7), de verklaringen van uw echtgenote tijdens haar onderhoud op het

CGVS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 5) en de documenten in uw administratief dossier (Eurodac Research Result dd. 23.05.2019) blijkt dat de Griekse overheid u en uw gezin (echtgenote en drie minderjarige kinderen) eind 2018 een internationale beschermingsstatus verleende in de vorm van de vluchtelingenstatus, een verblijfsvergunning die enkele jaren geldig is en een Grieks paspoort voor vluchtelingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden en de wens om naar België te komen voor betere levensomstandigheden en medische zorgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7-12). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 5-10).

In dit verband verklaarden u en uw echtgenote dat jullie in Griekenland qua opvang eerst gedurende ongeveer twee maanden in het opvangcentrum Ritsona nabij Athene verbleven en dat jullie vervolgens gedurende meer dan een jaar woonden in een door de Griekse overheid aangeboden appartement in de Griekse hoofdstad Athene nabij een kinderziekenhuis. Jullie wilden van in het begin niet in Griekenland blijven en naar België komen omdat jullie hoorden dat de levensomstandigheden in België beter zijn dan in Griekenland. Jullie meenden ook dat uw echtgenote en uw dochter in België betere medische zorgen zouden krijgen. Uw echtgenote kreeg in België radiotherapie nadat ze in Griekenland was geopereerd aan borstkanker en er chemotherapie had gekregen. U bevestigde dat uw echtgenote die bijkomende radiotherapie ook in Griekenland had kunnen krijgen, maar dat jullie naar België kwamen omwille van het hartprobleem van jullie dochter. Jullie 12 jarige dochter A. (...), die sinds haar geboorte hartproblemen heeft, kreeg in België een hartoperatie in augustus 2019. Ze werd eerder in Griekenland al medisch gevolgd door gespecialiseerde artsen in een kinderziekenhuis te Athene. De Griekse arts bestelde een hartklep in het buitenland, waarop jullie dienden te wachten alvorens uw dochter in Athene kon geopereerd worden. Jullie wilden echter niet wachten of in Griekenland blijven, maar kwamen naar België op zoek naar betere levensomstandigheden en medische zorgen. U beweerde dat jullie in Griekenland niet wilden wachten omdat jullie dochter dringend een hartoperatie nodig had en dat dit in België ook meteen gebeurde, maar dit wordt tegengesproken door het gegeven dat het hartprobleem van jullie dochter reeds bestond bij haar geboorte, 12 jaar geleden, en de vaststelling dat uw dochter in België geopereerd werd ongeveer 3 maanden na jullie aankomst in België en pas nadat uw echtgenote eerst radiotherapeutisch werd behandeld zodat ze als moeder uw dochter kon bijstaan in de periode vanaf haar operatie, aldus nog jullie verklaringen.

Overigens dient opgemerkt te worden dat in geval van ernstige medische redenen de Belgische Vreemdelingenwet in een andere procedure voorziet die losstaat van huidige procedure in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook blijkt uit jullie verklaringen en de voorgelegde medische documenten dat de Griekse overheid u en uw gezin tijdens de volledige duur van jullie verblijf van meer dan een jaar gul bijstond op het vlak van opvang (inclusief eigen woning in Athene nabij kinderziekenhuis), leefloon en verregaande medische hulp (operatie borstkanker en chemotherapie voor uw echtgenote, opvolging hartproblemen van uw dochter door cardioloog en kinderartsen).

Met betrekking tot de situatie in Griekenland op het vlak van scholing en werk, verklaarde u dat er geen scholen waren noch werk en dat u op dat vlak een goede toekomst voor uw kinderen in België wilde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U stelde in België te willen blijven omdat hier goede scholen zijn en goed werk (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11). U verklaarde in Griekenland werk te hebben gezocht maar niet gevonden. Gevraagd of er in Griekenland dan geen werk is voor een ervaren schoenmaker als u, herhaalde u werk te hebben gezocht maar niet gevonden en voegde u hieraan toe dat er sowieso weinig werk is in Griekenland, ook voor de Grieken zelf en dat de Grieken op dat vlak voorgeaan op vluchtelingen zoals u (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11-12). Uw echtgenote verklaarde in dit verband echter dat jullie kinderen wel enkele maanden school

liepen in Griekenland en er de Griekse taal begonnen te leren, dat u er geen werk vond als schoenmaker omdat u de Griekse taal niet leerde en voor uw zieke echtgenote en dochter moest zorgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS van Mevrouw H. Z. (...), p. 9-10). Er dient te worden vastgesteld dat jullie van in het begin niet in Griekenland wilden blijven en naar België wilden komen, waardoor jullie kennelijk weinig of geen moeite deden om er een toekomst uit te bouwen en onvoldoende lang in Griekenland bleven om dit mogelijk te maken. De grootste belemmering bij het vinden van werk is bovendien de financieel-economische crisis in Griekenland, die de arbeidsmogelijkheden in het algemeen negatief beïnvloedt, zoals u zelf verklaarde. U kunt dan ook niet stellen benadeeld te zijn als persoon die de internationale bescherming geniet wat betreft uw toegang tot de arbeidsmarkt.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder verklaarden jullie u dat er in Griekenland op straat personen rondliepen die verslaafd zijn aan drugs en alcohol (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 8 en Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 8). Op basis van voornoemde verklaringen kan echter niet besloten worden dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Griekenland.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en

uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat uw vluchtelingenstatus werd erkend in Griekenland en dat u niet naar Syrië mag worden teruggeleid.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten, een etnische Koerd en soenitische moslima te zijn afkomstig uit het district Afrin in de Syrische provincie Aleppo.

Omwille van de oorlog in Syrië, vluchtte u eind januari 2018 naar buurland Turkije, samen met uw echtgenoot en kinderen.

Jullie reisden illegaal verder naar Griekenland in februari 2018, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden en eind 2018 de vluchtelingenstatus verkregen. Jullie ontvingen een Griekse verblijfkaart, die enkele jaren geldig is, alsook een Grieks paspoort voor vluchtelingen. Jullie verbleven in Griekenland eerst gedurende ongeveer twee maanden in het opvangcentrum Ritsona nabij Athene en woonden vervolgens gedurende meer dan een jaar in een door de Griekse overheid aangeboden appartement in de Griekse hoofdstad Athene nabij een kinderziekenhuis. Jullie wilden van in het begin niet in Griekenland blijven en naar België komen omdat jullie hoorden dat de levensomstandigheden in België beter zijn dan in Griekenland. Jullie meenden ook dat u en uw dochter in België betere medische zorgen zouden krijgen.

In mei 2019 reisden jullie via Nederland naar België, waar jullie op 23 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden. U kreeg in België radiotherapie nadat u in Griekenland was geopereerd aan borstkanker en er chemotherapie had gekregen. Uw 12 jarige dochter A. (...), die sinds haar geboorte hartproblemen heeft, kreeg in België een hartoperatie in augustus 2019. Ze werd eerder in Griekenland al medisch gevolgd door in een kinderziekenhuis te Athene en diende er te wachten op een hartklep om geopereerd te kunnen worden. Jullie wilden hierop niet wachten en in Griekenland blijven, maar kwamen naar België.

Jullie legden de volgende stukken neer ter staving van jullie identiteit of relaas: een Syrische identiteitskaart van u en uw echtgenote, een Syrisch familieboekje en een Syrisch legerboekje van uw echtgenoot. U legde volgende stukken uit uw medisch dossier voor: een Belgisch medisch verslag dd. 13.06.2019 betreffende mevrouw H. Z. (...), opgemaakt door OMU Saint-Pierre, Platform Cancer, Clinique du sein te Brussel betreffende kanker in de rechterborst, verwijzend naar een Grieks medisch rapport van november 2018 betreffende een borstoperatie en chemotherapie van 8 sessies tot en met 6 mei 2019 en met het besluit van verdere behandeling met radiothérapie en hormonothérapie; een medische fiche van het Institut Bordet met afspraken radiotherapie voor Mme H. Z. (...) in juli 2019. Jullie legden ook een medische dossier neer betreffende jullie dochter A. (...) met de volgende stukken:

een Engelstalig verslag dd. 27.02.2018 van een kinderarts in het Griekse Ritsona Camp met vermelding dat uw dochter A. (...) werd onderzocht op 22.02.2018 door een cardioloog van een kinderziekenhuis te Athene met als diagnose "severe aortic valve regurgitation" en voorstel van "pediatric cardio surgery evaluation at a later stage" alsook de aanbeveling voor een woning nabij een kinderziekenhuis of vluchtelingenkamp nabij Athene, een kopie van Griekse medische documenten van februari 2018, een medische fiche van Fedasil dd. 23.05.2019 met verklaring dat uw dochter reeds als kind een hartprobleem had en dat een operatie in Syrië en Griekenland niet mogelijk was, een verslag van het UZ Gent dd. 29.08.2019 betreffende haar hartklepoperatie, een verwijzingsbrief dd. 24.06.2019 van Dr. G. V. (...) te Sint-Genesius-Rode met vraag om oppuntstelling van de cardiologische situatie van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen tijdens uw onderhoud op het CGVS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 5), de verklaringen van uw echtgenoot tijdens zijn onderhoud op het CGVS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 7) en de documenten in jullie administratief dossier (Eurodac Research Result dd. 23.05.2019) blijkt dat de Griekse overheid u en uw gezin (echtgenoot en drie minderjarige kinderen) eind 2018 een internationale beschermingsstatus verleende in de vorm van de vluchtelingenstatus, een verblijfsvergunning die enkele jaren geldig is en een Grieks paspoort voor vluchtelingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden en de wens om naar België te komen voor betere levensomstandigheden en medische zorgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 5-10). Hetzelfde geldt voor uw echtgenoot (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 7-12).

In dit verband verklaarden u en uw echtgenoot dat jullie in Griekenland qua opvang eerst gedurende ongeveer twee maanden in het opvangcentrum Ritsona nabij Athene verbleven en dat jullie vervolgens gedurende meer dan een jaar woonden in een door de Griekse overheid aangeboden appartement in de Griekse hoofdstad Athene nabij een kinderziekenhuis. Jullie wilden van in het begin niet in Griekenland blijven en naar België komen omdat jullie hoorden dat de levensomstandigheden in België beter zijn dan in Griekenland. Jullie meenden ook dat u en uw dochter in België betere medische zorgen zouden krijgen. U kreeg in België radiotherapie nadat u in Griekenland was geopereerd aan borstkanker en er chemotherapie had gekregen. U bevestigde dat u die bijkomende radiotherapie ook in Griekenland had kunnen krijgen, maar dat jullie naar België kwamen omwille van het hartprobleem van jullie dochter. Jullie 12 jarige dochter A. (...), die sinds haar geboorte hartproblemen heeft, kreeg in België een hartoperatie in augustus 2019. Ze werd eerder in Griekenland al medisch gevolgd door gespecialiseerde artsen in een kinderziekenhuis te Athene. De Griekse arts bestelde een hartklep in het buitenland, waarop jullie dienden te wachten alvorens uw dochter in Athene kon geopereerd worden. Jullie wilden echter niet wachten of in Griekenland blijven, maar kwamen naar België op zoek naar betere

levensomstandigheden en medische zorgen. Jullie beweerden dat jullie in Griekenland niet wilden wachten omdat jullie dochter dringend een hartoperatie nodig had en dat dit in België ook meteen gebeurde, maar dit wordt tegengesproken door het gegeven dat het hartprobleem van jullie dochter reeds bestond bij haar geboorte, 12 jaar geleden, en de vaststelling dat uw dochter in België geopereerd werd ongeveer 3 maanden na jullie aankomst in België en pas nadat u eerst radiotherapeutisch werd behandeld zodat u als moeder uw dochter kon bijstaan in de periode vanaf haar operatie, aldus nog jullie verklaringen.

Overigens dient opgemerkt te worden dat in geval van ernstige medische redenen de Belgische Vreemdelingenwet in een andere procedure voorziet die losstaat van huidige procedure in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook blijkt uit jullie verklaringen en de voorgelegde medische documenten dat de Griekse overheid u en uw gezin tijdens de volledige duur van jullie verblijf van meer dan een jaar gul bijstond op het vlak van opvang (inclusief eigen woning in Athene nabij kinderziekenhuis), leefloon en verregaande medische hulp (operatie borstkanker en chemotherapie voor u, opvolging hartproblemen van uw dochter door cardioloog en kinderartsen).

Met betrekking tot de situatie in Griekenland op het vlak van scholing en werk, verklaarde uw echtgenoot dat er geen scholen waren noch werk en dat u op dat vlak een goede toekomst voor uw kinderen in België wilde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 8). Uw echtgenoot stelde in België te willen blijven omdat hier goede scholen zijn en goed werk (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 11). Hij verklaarde in Griekenland werk te hebben gezocht maar niet gevonden. Gevraagd of er in Griekenland dan geen werk is voor een ervaren schoenmaker, herhaalde uw echtgenoot werk te hebben gezocht maar niet gevonden en voegde hij hieraan toe dat er sowieso weinig werk is in Griekenland, ook voor de Grieken zelf en dat de Grieken op dat vlak voorgaan op vluchtelingen zoals u (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 11-12). U verklaarde in dit verband echter dat jullie kinderen wel enkele maanden school liepen in Griekenland en er de Griekse taal begonnen te leren, dat uw man er geen werk vond als schoenmaker omdat hij de Griekse taal niet leerde en voor u en jullie zieke dochter moest zorgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS van Mevrouw H. Z. (...), p. 9-10). Er dient te worden vastgesteld dat jullie van in het begin niet in Griekenland wilden blijven en naar België wilden komen, waardoor jullie kennelijk weinig of geen moeite deden om er een toekomst uit te bouwen en onvoldoende lang in Griekenland bleven om dit mogelijk te maken. De grootste belemmering bij het vinden van werk is bovendien de financieel-economische crisis in Griekenland, die de arbeidsmogelijkheden in het algemeen negatief beïnvloedt, zoals u zelf verklaarde. U kunt dan ook niet stellen benadeeld te zijn als persoon die de internationale bescherming genieten wat betreft uw toegang tot de arbeidsmarkt.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet

overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder verklaarden jullie u dat er in Griekenland op straat personen rondliepen die verslaafd zijn aan drugs en alcohol (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 8 en Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 8). Op basis van voornoemde verklaringen kan echter niet besloten worden dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Griekenland.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat uw vluchtelingenstatus werd erkend in Griekenland en dat u niet naar Syrië mag worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de

Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: richtlijn 2005/85/EG), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 6 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: Kinderrechtenverdrag), en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wordt machtsoverschrijding opgeworpen.

Na een weergave van enkele van de geschonden geachte bepalingen en van de motieven van de tweede bestreden beslissing, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

“Overwegende dat in het geval van het gezin, het centrale knelpunt, de kritieke gezondheidstoestand is van minstens twee leden van het gezin, de jonge, 39 jarige moeder van drie kinderen die aan borstkanker lijdt en de jonge A. (...) die ernstige hartproblemen heeft sinds de geboorte.

Dat beiden uiteraard thans vooreerst reeds een vitale nood hebben om ononderbroken verder te kunnen worden behandeld en regelmatig ook op controle moeten gaan.

Dat een beslissing die concludeert dat een terugkeer naar Griekenland mogelijk zou zijn, mogelijks mits “het zetten van een aantal stappen” om er een verblijfstatus te recupereren in dit persoonlijk en heel bijzonder geval niet aanvaardbaar is en de aangehaalde middelen en beginsels schendt, gelet op de nood aan ononderbroken follow up van de twee gezinsleden, waaronder een kind, dat bijzonder kwetsbaar is.

Deze vaststelling volstaat reeds om de beslissing niet te maken.

Des te meer dat algemeen gekend is dat Griekenland thans opnieuw een hoge toestroom aan vluchtelingen ondergaat, de hoogste sinds 2016, hetgeen uiteraard ook zal zorgen voor vertraging in de behandelingen van de aanvragen en voor vertraging zal zorgen voor de behandeling na het “zetten van enkele stappen”, zoals het CGVS het niet uitsluit.

Verder dient te worden vastgesteld dat deze motivatie op zich het bewijs is van de nalatigheid van het CGVS terzaken vermits het CGVS hierbij impliciet uiteindelijk toegeeft dat hij niet weet hetgeen het gezin uiteindelijk te wachten staat in geval van terugkeer naar Griekenland.

Dat het CGVS zich hierom niet bekommert wijst naar een in casu schuldige slordigheid die niet kan worden toegestaan.

Dat verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS een verkeerde analyse maakt van de problematiek van het kind en van de Griekse aanpak van de problematiek.

Dat het gezin niet ontkent dat het in Griekenland van veel meer voordelen heeft genoten dan de overgrote meerderheid van de migranten die geen opvang hadden en verplicht waren op straat te slapen en te bedelen.

Dat het CGVS echter geen rekening houdt met het feit dat HET KIND IN België geopereerd werd en aldus voorzien werd van de nodige “hartklep” waarover Griekenland niet beschikte.

Dat het CGVS zich op geen enkel ogenblik de vraag stelt, of informatie probeert in te winnen, nopens de mogelijkheid voor het kind een noemenswaardig controle te krijgen in Griekenland, van het functioneren van een stak dat aldaar niet te vinden is en derhalve niet wordt gebruikt.

Daar waar het kind uiteraard een follow-up nodig heeft;

Dat Griekenland in casu geen noemenswaardig bescherming kon bieden aan het kind met zijn bijzondere noden, welke ook de wil is geweest voor de Griekse regering het gezin hulp te bieden.

Dat in casu de problematiek van de moeder dient te worden vastgesteld dat zij aan de borst geopereerd werd en een beperkte reeks chemotherapie kreeg, hetgeen de behandeling in Griekenland beëindigde.

Dat de verzoekende partij echter in België verder behandeld werd door radiotherapie en dat verder een hormonotherapie opgestart werd.

Dat dient te worden herinnerd dat kanker bij jonge personen zoals in casu, vaak ultra snel recidiveren en uiteraard een nauwe opvolging vorderen;

Dat de jonge vrouw moeder is van 3 jonge kinderen die recht hebben dat hun moeder optimaal kan worden verzorgd;

Dat hiermee geen rekening te houden door ten onrechte te stellen dat Griekenland een effectieve bescherming biedt, de aangehaalde middelen schendt en van een bijzondere nalatigheid getuigt.

Overwegende dat de beslissing de aanvraag van de verzoekende partij enkel en alleen maar, - en heel oppervlakkig -, onderzoekt, er van uitgaande dat Griekenland de internationale bescherming geboden heeft en niet heeft opgehouden te bieden;

Dat het CGVS DIT ECHTER VOLKOMEN NIET AANTOONT.

Dat het CGVS de ernst van de problematiek van de verzoekende partij betwijfelt en minimaliseert.

Concreet houdt dit in dat de verzoekende partij niet correct kon worden behandeld en dat het gezin evenmin in staat was zelfstandig te leven en op eigen been in haar elementaire behoeften te voorzien.

Dat haar geen enkele vooruitzichten geboden werden en dat zij tot geen daadwerkelijke informatie kon geraken ivm een taal cursus of opleiding die haar een hoop van mogelijkheid om tot integratie te geraken en tot werk, de sleutel voor een woning en zelfstandig leven.

Dat het bewijs dat de Griekse staat in haar plichten faalt ivm asielprocedure en migratie blijkt uit het recent verslag van de Belgische rapporteur De Sutter, daterende van maart 2019 ;

(...)

Dat het relaas van de verzoekende partij aan het licht van deze informatie volkomen geloofwaardig voorkomt.

Dat dit verslag bijkomend de argumentatie van het CGVS weerlegt in verband met :

- Het feit dat er verschillen kunnen bestaan in de economische opvangomstandigheden die de verschillende leden van de Unie kunnen bieden aan asielzoekers of vluchtelingen;*
- de rechtspraak van het EHRM naar waar het CGVS verwijst om zijn stelling te stoeien;*

Dat de beslissing verder concreet, geen rekening houdt met de Arresten dd 19.03.19 die door het HJEU getroffen werden inzake Jawo, C-163/17, Sharqawi en Magomadov samengevoegde zaken C -297/17, C-318/17 319/17 en C -428/17.

Dat het Hof van Justitie het volgende geoordeeld heeft :

(...)

Dat het CGVS niet tot een daadwerkelijk onderzoek is overgegaan van de concrete situatie van de verzoekende partij in Griekenland en evenmin zijn beslissing steunt op een concreet en recente informatie van de concrete situatie in dewelke erkende vluchtelingen in Griekenland geraken;

Dat zoals reeds aangehaald het CGVS evenmin concreet onderzoekt of het gezin al dan niet concreet over een verblijfstitel nog zou genieten, of welke de stappen zouden zijn die het gezin zou moeten ondernemen, en binnen welke termijn de zaak opgelost zou zijn.

Concreet wordt ook geen enkel onderzoek gemaakt van welk het lot van het gezin intussen zou zijn.

Dat hierbij de aangehaalde middelen geschonden worden en werd het hoger belang vzn het kind ontkend.

Dat de situatie van asielzoekers in Griekenland duidelijk niet aanvaardbaar is, ondanks het feit dat deze reeds verbeterd is, en deze situatie heeft de verzoekende partij ervaren vanaf het ogenblik dat zij in Griekenland als asielzoeker is aangekomen.

Dat het CGVS hiermee totaal ageen rekening houdt.

Dat in casu de beslissing louter gestereotypeert voorkomt, gelet op de specifieke problematiek van het gezin en zijn specifieke kwetsbaarheid en noden :

De Commissaris Generaal beperkt zich inderdaad tot een louter gestereotypeerde verwijzing naar de relevante feiten van de procedure en een theoretische uiteenzetting ivm het feit dat naargelang het land binnen de EU en naargelang de mensen binnen een land, de toestand van de mensen grondig kan verschillen wat betreft hun materieel vermogen en dat dit niet eigen is aan de status van vluchteling, doch algemeen toepasbaar;

Dat de verzoekende partij echter niet “enkel” om de materiële toestand en omstandigheden van opvang klaagt doch vernederende en onmenselijke levensvoorwaarden aanklaagt: in Griekenland kreeg zij geen kans om noemenswaardige levensvoorwaarden te krijgen waarmee zij redelijk kon verwachten dat na enkele moeilijke jaren zij gewoon zou kunnen leven in een niet- mensenonterende context ;

Dat de verzoekende partij's verklaringen ook ondersteund worden door een vrij te raadplegen, ruime documentatie die naar een erbarmelijke toestand van de vluchtelingen in Griekenland wijst;

Dat de verzoekende partij geen toegang had tot een noemenswaardige instelling voor werkzoekers ;

Dat in casu tevens dient te worden herinnerd dat sedert de Griekse crisis, een groot deel van de inheemse Griekse bevolking zelf werkloos is ...In casu 42% van de % eind 2010 ....);

“(...)" »

<https://nos.nl/artikel/2285614-werkloosheid-griekenland-nog-altijd-hoog-jongeren-op-banenjacht-in-buitenland.html>

CFR

Gevolgen voor de Griekse bevolking

(...)

https://www.europa-nu.nl/id/vicci7o2p7uq/de_griekse_crisis

De nasleep

(...)

https://www.europa-nu.nl/id/vicci7o2p7uq/de_griekse_crisis

Acht jaar crisis, steun en protest in Griekenland

(...)

<https://www.nrc.nl/nieuws/2018/08/20/acht-jaar-crisis-steun-en-protest-in-griekenland-a1613433>

(...)

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2018/08/19/de-dag-dat-het-griekse-noodhulpprogramma-afloopt/>

Dat talrijke bronnen de stelling van het CGVS tegenspreken ;

Dat sinds de Arresten MSS TEGEN BELGIË van het EHRM ANNO 2011, de Dublin overdrachten niet meer als legaal kunnen worden aanzien zij schenden inderdaad art 3 van het EVRM ;

De Europese rechters hadden systemische tekortkomingen in het Grieks asielstelsel weerhouden, zowel met betrekking tot de opvang als met de asielprocedure zelf ;

Intussen heeft de Griekse regering de asielwetten gewijzigd et heeft het aantal asielaanvragen ook drastisch gestegen, volgens de EASO 55 000 aanvragen versus 13000 twee jaar geleden ;

Dat Griekenland echter steeds geen land is voor asielzoekers, mensen die naar bescherming uitkijken ;

Evenmin kunnen erkende vluchtelingen in Griekenland hun leven heropbouwen ;

In een juridisch verslag dat de levensomstandigheden van de Griekse asielzoekers nauwkeurig omsschrijft, stelt een Grieks NOG die actief is in de mensenrechtenverdediging, R.S..A. dat : «Les droits et la protection effective n'existent que sur le papier» ;

Daar waar de beschermingsstatus integratiemogelijkheden binnen de Griekse samenleving zou moeten bieden, is dit niet het geval ;

De asielzoekers zijn de eerste slachtoffers van het verval van het Grieks systeem;

Onaangepaste levensvoorwaarden, precariteit en bedreigingen die de veiligheid raken komen hier nog bij;

Gender bedreigingen, aanval van minderjarigen, uitbating op alle niveau's, racistische aanvallen....

De NGO detailleert in haar verslag het gebrek aan voedsel, water en elektriciteit, de onmogelijkheid om toegang tot zorgen te geraken alsmede het leven in skatts ;

Ook wordt gesteld dat erkende vluchtelingen ook maandenlang in de Hotspots dienen te blijven .

De tussenkomst van NGO's is niet van aard om structurele tekortkomingen te wissen en kan zich niet substitueren aan de staat ;

Dat alle getuigenissen die opgenomen werden eensluidend zijn : de situatie is onverdragelijk en de mensen denken er zelfs aan naar hun land terug te keren

<https://asile.ch/2018/04/02/srece-entre-pie2e-tourmente/>);

Dat het verslag dat alhier letterlijk en uitdrukkelijk als voorgelegd dient te worden geacht, het volgende stelt :

<https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/2017-06-26-Legal-note-RSA-beneficiaries-of-international-protection-in-Greece.pdf>, annexe 3,)

(...)

Dat in casu de gezondheidstoestand van de verzoekende partij, fysiel en psychisch dient te worden aangekaart, daar het verslag het volgende stelt :

(...)

Dat de verzoekende partij haar rechten in Griekeland aangast werden, zodat artikel 3 van het EVRM geschonden werd daar waar artikel 3 van het EVRM ongeschonden dient te blijven en de staten een positieve verplichting oplegt :

« (...) »

Dat deze vaststelling volstaat om de beslissing nietig te maken;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk heeft verklaard dat« de vereisten van artikel 13, net als die van de andere bepalingen van het Verdrag, moeten worden beschouwd als een waarborg, en niet gewoon als een bereidwilligheid of een praktische regeling; dat is een van de gevolgen van de voorrang van het recht, een van de grondbeginselen van een democratische maatschappij, inherent aan alle artikelen van het Verdrag » (EHRM, 5 februari 2002, Conka t. België, § 83; 26 april 2007, Gebremedhin (Gaberamadhien) t. Frankrijk, § 66). Het heeft eveneens gepreciseerd dat« de daadwerkelijkheid [va het beroep] vereisten inhoudt inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de beroepen, zowel in rechte als in de praktijk» (EHRM, 2 februari 2012, LM. t. Frankrijk, § 150; 2 oktober 2012, Singh en anderen t. België, § 90).

Het recht op een daadwerkelijk beroep, gewaarborgd bij artikel 47 van het Handvest en bij artikel 39 van de Procedurerichtlijn, aangehaald in B.4.3 en B.4.4, behoort tot de « basisbeginselen » en de « fundamentele waarborgen » die zijn ingevoerd bij de richtlijn.

In dat opzicht heeft het Hof van Justitie geoordeeld:

« (...) » (HvJ, 28 juli 2011, C-69/10, Samba Diouf, punt 42).

De beslissing tot de eerdere "niet-inoverwegingneming van de meervoudige asielaanvraag" thans de beslissing die de aanvraag onontvankelijk verklaart, houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet openstaan.

Het recht op een daadwerkelijk beroep erkend bij artikel 47 van het Handvest moet, met toepassing van artikel 52, lid 3, ervan, worden gedefinieerd met verwijzing naar de betekenis en de draagwijdte die het Europees Verdrag voor de rechten van de mens eraan geeft. Het veronderstelt bijgevolg eveneens dat het beroep schorsend is en een strikt en volledig onderzoek van de grieven van de verzoekers door een autoriteit met een bevoegdheid met volle rechtsmacht mogelijk maakt.

Het recht op een daadwerkelijk beroep zoals gewaarborgd in het asielcontentieux bij artikel 39 van de voormelde richtlijn is overigens niet van toepassing op de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, maar wel op de beslissing tot verwerping van de asielaanvraag. Hieruit vloeit voort dat het een onderzoek veronderstelt, niet alleen van de grief afgeleid uit het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens in geval van uitzetting van de verzoeker naar een land waar dat risico bestaat, maar eveneens van de grieven afgeleid uit de schending van de bepalingen met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling of van de subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat het verschil in behandeling, ten aanzien van de mogelijkheid om een daadwerkelijk beroep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielprocedure, onder asielzoekers naargelang zij al dan niet afkomstig zijn uit een veilig land, of reeds een eerste asielaanvraag hebben ingeleid, berust op een criterium dat niet wordt toegestaan door de Procedurerichtlijn en dat derhalve niet relevant is.

Dat het terugleiden van de beroepstermijn van 30 dagen naar 10 of 5 dagen niet beantwoordt aan het recht tot een effectief beroep:

Dat deze vaststelling ook reeds volstaat om de beslissing nietig te maken

Dat de RVV reeds de schorsing van de uitvoering van een beslissing van weigering van inoverwegingsname van een meervoudige asielaanvraag geschorst heeft op grond van dezelfde of gelijkaardige redenering :

(...)

Dat de beslissing genomen door het CGVS , zijnde een beslissing die de aanvraag NIET onontvankelijk verklaart, dient te worden vernietigd.

De motivering is nog ernstig , noch coherent, Het is onredelijk en kan niet begrepen worden;

In het bijzonder gelet op de problematiek van het gezin dat een jonge moeder en een kind betreft.

Dat dit eveneens volstaat om de beslissing nietig te maken

Dat de verzoekende partij's verklaringen ook ondersteund worden door een vrij te raadplegen, ruime documentatie die naar een erbarmelijke toestand van de vluchtelingen in Griekenland wijst;

Dat op 01.11.2019 de rechtse Griekse regering de asielprocedure nog gewijzigd heeft, met het doel de asielzoekers nog minder rechten toe te kennen en de teruggrijving te bevorderen, met als gevolg dat de rechten van de asielzoekers geschonden worden.

Dat de gelegenheid dat de verzoekende partij in Griekenland reeds een status toegekend werd doet hieraan geen afbreuk, vermits het CGVS deze wet niet onderzoekt en dat derhalve niet met zekerheid kan worden gesteld dat de persoon die vervolgens asiel aanvraagt in een ander land en Griekenland verlaat, steeds over zijn status en verblijfstitel blijft beschikken.

* Migratie

Griekenland kiest voor veel strengere migratiewet

Vluchtelingenkamp Ritsona, ten noorden van Athene. Volgens de Griekse premier Mitsotaki is het aantal migranten dat in Griekenland verblijft disproportioneel. Beeld AFP

De buitenmuren van Fort Europa zijn donderdagavond weer een stukje dikker geworden. Het Griekse parlement heeft een nieuwe strenge asielwet aangenomen. Asielzoekers kunnen nu veel makkelijker worden teruggestuurd naar hun land van herkomst. Mensenrechtenorganisaties spreken schande van de nieuwe wet.

* Exclusief voor abonnees door JARL VAN DER PLOEG 1 november 2019, 8:05

(...)

<https://www.demorgen.be/nieuws/griekenland-kiest-voor-veel-strengere-migratiewet-bd57a9d6/>

Dat de verzoekende partij haar rechten in Griekenland aangetast werden, zodat artikel 3 van het EVRM geschonden werd daar waar artikel 3 van het EVRM ongeschonden dient te blijven en de staten een positieve verplichting oplegt :

« (...) »

Dat deze vaststelling volstaat om de beslissing nietig te maken;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk heeft verklaard dat « de vereisten van artikel 13, net als die van de andere bepalingen van het Verdrag, moeten worden beschouwd als een waarborg, en niet gewoon als een bereidwilligheid of een praktische regeling; dat is een van de gevolgen van de voorrang van het recht, een van de grondbeginselen van een democratische maatschappij, inherent aan alle artikelen van het Verdrag » (EHRM, 5 februari 2002, Conka t. België, § 83; 26 april 2007, Gebremedhin (Gaberamadhien) t. Frankrijk, § 66). Het heeft eveneens gepreciseerd dat « de daadwerkelijkheid [va het beroep] vereisten inhoudt inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de beroepen, zowel in rechte als in de praktijk» (EHRM, 2 februari 2012, LM. t. Frankrijk, § 150; 2 oktober 2012, Singh en anderen t. België, § 90).

Het recht op een daadwerkelijk beroep, gewaarborgd bij artikel 47 van het Handvest en bij artikel 39 van de Procedurerichtlijn, aangehaald in B.4.3 en B.4.4, behoort tot de « basisbeginselen » en de « fundamentele waarborgen » die zijn ingevoerd bij de richtlijn.

In dat opzicht heeft het Hof van Justitie geoordeeld:

« (...) » (HvJ, 28 juli 2011, C-69/10, Samba Diouf, punt 42).

De beslissing tot de eerdere “niet-inoverwegingneming van de meervoudige asielaanvraag” thans de beslissing die de aanvraag onontvankelijk verklaart, houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet openstaan.

Het recht op een daadwerkelijk beroep erkend bij artikel 47 van het Handvest moet, met toepassing van artikel 52, lid 3, ervan, worden gedefinieerd met verwijzing naar de betekenis en de draagwijdte die het Europees Verdrag voor de rechten van de mens eraan geeft. Het veronderstelt bijgevolg eveneens dat het beroep schorsend is en een strikt en volledig onderzoek van de grieven van de verzoekers door een autoriteit met een bevoegdheid met volle rechtsmacht mogelijk maakt.

Het recht op een daadwerkelijk beroep zoals gewaarborgd in het asielcontentieux bij artikel 39 van de voormelde richtlijn is overigens niet van toepassing op de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, maar wel op de beslissing tot verwerping van de asielaanvraag. Hieruit vloeit voort dat het een onderzoek veronderstelt, niet alleen van de grief afgeleid uit het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens in geval van uitzetting van de verzoeker naar een land waar dat risico bestaat, maar eveneens van de grieven afgeleid uit de schending van de bepalingen met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling of van de subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat het verschil in behandeling, ten aanzien van de mogelijkheid om een daadwerkelijk beroep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielprocedure, onder asielzoekers naargelang zij al dan niet afkomstig zijn uit een veilig land, of reeds een eerste asielaanvraag hebben ingeleid, berust op een criterium dat niet wordt toegestaan door de Procedurerichtlijn en dat derhalve niet relevant is.

Dat het terugleiden van de beroepstermijn van 30 dagen naar 10 of 5 dagen niet beantwoordt aan het recht tot een effectief beroep:

Dat deze vaststelling ook reeds volstaat om de beslissing nietig te maken

Dat de RVV reeds de schorsing van de uitvoering van een beslissing van weigering van inoverwegingsname van een meervoudige asielaanvraag geschorst heeft op grond van dezelfde of gelijkaardige redenering :

(...)

Dat de beslissing genomen door het CGVS , zijnde een beslissing die de aanvraag NIET ontvankelijk verklaart , dient te worden vernietigd.

De motivering is nog ernstig, noch coherent,

Dat dit eveneens volstaat om de beslissing nietig te maken”

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden het medisch dossier van verzoekster (stuk 4) en het medisch dossier van de dochter van verzoekende partijen (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een beknopt overzicht van hun medische problematiek neer. Zij kaarten in deze aanvullende nota tevens “(d)e verergerde economische crisis in Griekenland naar aanleiding van de coronacrisis” aan. Voorts stellen zij dat verzoekster zwanger is “en nadien de last zal hebben van een pasgeboren kind”.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Vooreerst benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat de bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 8 van het EVRM, artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 3 en 6 van het Kinderrechtenverdrag, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepalingen geschonden achten.

2.3.1.3. In de mate verzoekende partijen artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest geschonden achten, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of zij reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie en of deze bescherming nog actueel en toereikend is. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.4. Gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM kan deze rechtsregel niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roepen verzoekende partijen de schending in van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, maar hierboven werd reeds gesteld dat niet wordt aangetoond dat de bestreden beslissingen een schending van deze bepalingen inhouden. Hetzelfde kan worden gesteld voor wat betreft de aangevoerde schending van artikel 47 van het Handvest, dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 13 van het EVRM. Verzoekende partijen geven in wezen aan van oordeel te zijn dat zij niet kunnen beschikken over een daadwerkelijk rechtsmiddel. Zij tonen hiermee evenwel niet aan dat de bestreden beslissingen genomen zijn met miskennis van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen of dat er sprake is van overschrijding of afwending van macht. De kritiek van verzoekende partijen laat dan ook niet toe te besluiten dat de bestreden beslissingen zijn aangetast door enig gebrek dat aanleiding kan geven tot de vernietiging ervan. Hun kritiek komt neer op wetskritiek waar de Raad zich niet over uit te laten heeft. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoekende partijen tijdig een verzoekschrift hebben kunnen indienen waarin zij over niet minder dan 54 bladzijden gespreid hun grieven tegen de bestreden beslissingen hebben kunnen laten gelden. Bij hun verzoekschrift hebben verzoekende partijen tevens nieuwe stavingstukken kunnen voegen en ook ter terechtzitting hebben zij bij een aanvullende nota nieuwe stavingstukken kunnen voegen en daarbij toelichting kunnen geven. Verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat zij *in casu* niet beschikten over een daadwerkelijk rechtsmiddel, noch dat de bestreden beslissingen de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG schenden. Gelet op het voorgaande wijzen verzoekende partijen ook niet dienstig op een verschil in behandeling *“ten aanzien van de mogelijkheid om een daadwerkelijk beroep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielpprocedure, onder asielaanvraag naargelang zij al dan niet afkomstig zijn uit een veilig land, of reeds een eerste asielaanvraag hebben ingeleid”* en op een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

2.3.1.5. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten

grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoeker indiende niet-ontvankelijk is omdat (i) uit zijn verklaringen tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), de verklaringen van verzoekster tijdens haar onderhoud op het CGVS en de documenten in het administratief dossier blijkt dat de Griekse overheid hem en zijn gezin (echtgenote en drie minderjarige kinderen) eind 2018 een internationale beschermingsstatus verleende in de vorm van de vluchtelingenstatus, een verblijfsvergunning die enkele jaren geldig is en een Grieks paspoort voor vluchtelingen, omdat (ii) zijn basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en zijn levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM en omdat (iii) niets erop wijst dat zijn status van persoon die internationale bescherming geniet niet meer geldig is. Deze vaststellingen worden in de eerste bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster indiende niet-ontvankelijk is omdat (i) uit haar verklaringen tijdens het onderhoud op het CGVS, de verklaringen van verzoeker tijdens zijn onderhoud op het CGVS en de documenten in het administratief dossier blijkt dat de Griekse overheid haar en haar gezin (echtgenoot en drie minderjarige kinderen) eind 2018 een internationale beschermingsstatus verleende in de vorm van de vluchtelingenstatus, een verblijfsvergunning die enkele jaren geldig is en een Grieks paspoort voor vluchtelingen, omdat (ii) haar basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en haar levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM en omdat (iii) niets erop wijst dat haar status van persoon die internationale bescherming geniet niet meer geldig is. Deze vaststellingen worden in de tweede bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.3. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

In de parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt nog het volgende gesteld:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal,

indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekende partijen internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. In de eerste bestreden beslissing wordt in hoofde van verzoeker immers terecht als volgt geoordeeld:

“Uit uw verklaringen tijdens uw onderhoud op het CGVS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 7), de verklaringen van uw echtgenote tijdens haar onderhoud op het CGVS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 5) en de documenten in uw administratief dossier (Eurodac Research Result dd. 23.05.2019) blijkt dat de Griekse overheid u en uw gezin (echtgenote en drie minderjarige kinderen) eind 2018 een internationale beschermingsstatus verleende in de vorm van de vluchtelingenstatus, een verblijfsvergunning die enkele jaren geldig is en een Grieks paspoort voor vluchtelingen.”

Verzoekende partijen betogen dat de commissaris-generaal “volkomen niet aantoonbaar” dat Griekenland hen internationale bescherming geboden heeft en niet heeft opgehouden deze te bieden, doch brengen geen concrete elementen aan die de voorgaande overwegingen, die steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Voorts blijkt niet dat verzoekende partijen thans niet langer zouden genieten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband wordt in de eerste bestreden beslissing het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”

Waar de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(status) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bij het CGVS berust, komt het, eens hieraan voldaan is, aan de verzoekende partijen die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stellen, persoonlijk toe om aan te tonen dat zij niet (meer) op deze

bescherming kunnen rekenen. Verzoekende partijen laten na dergelijk bewijs te leveren. Zij brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij in Griekenland actueel niet meer over een internationale beschermingsstatus zouden beschikken, noch tonen zij aan dat zij niet naar Griekenland zouden kunnen terugkeren en er hun (verblijfs)documenten niet zouden kunnen verlengen of vernieuwen. Dit blijkt alvast niet uit de loutere omstandigheid dat op 1 november 2019 *“de rechtse Griekse regering de asielprocedure nog gewijzigd heeft, met het doel de asielzoekers nog minder rechten toe te kennen en de terugdrijving te bevorderen, met als gevolg dat de rechten van de asielzoekers geschonden worden”*, noch uit het feit dat verzoekende partijen Griekenland hebben verlaten en vervolgens in een ander land asiel hebben aangevraagd.

Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoekende partijen kunnen dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, met name wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 88-90 e.v.). Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In de eerste bestreden beslissing wordt in hoofde van verzoeker immers op pertinente en correcte wijze als volgt gemotiveerd:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden en de wens om naar België te komen voor betere levensomstandigheden en medische zorgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7-12). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 5-10). In dit verband verklaarden u en uw echtgenote dat jullie in Griekenland qua opvang eerst gedurende ongeveer twee maanden in het opvangcentrum Ritsona nabij Athene verbleven en dat jullie vervolgens gedurende meer dan een jaar woonden in een door de Griekse overheid aangeboden appartement in de Griekse hoofdstad Athene nabij een kinderziekenhuis. Jullie wilden van in het begin niet in Griekenland blijven en naar België komen omdat jullie hoorden dat de levensomstandigheden in België beter zijn dan in Griekenland. Jullie meenden ook dat uw echtgenote en uw dochter in België betere medische zorgen zouden krijgen. Uw echtgenote kreeg in België radiotherapie nadat ze in Griekenland was geopereerd aan borstkanker en er chemotherapie had gekregen. U bevestigde dat uw echtgenote die bijkomende radiotherapie ook in Griekenland had kunnen krijgen, maar dat jullie naar België kwamen omwille van het hartprobleem van jullie dochter. Jullie 12 jarige dochter A. (...), die sinds haar geboorte hartproblemen heeft, kreeg in België een hartoperatie in augustus 2019. Ze werd eerder in Griekenland al medisch gevolgd door gespecialiseerde artsen in een kinderziekenhuis te Athene. De Griekse arts bestelde een hartklep in het buitenland, waarop jullie dienden te wachten alvorens uw dochter in Athene kon geopereerd worden. Jullie wilden echter niet wachten of in Griekenland blijven, maar kwamen naar

België op zoek naar betere levensomstandigheden en medische zorgen. U beweerde dat jullie in Griekenland niet wilden wachten omdat jullie dochter dringend een hartoperatie nodig had en dat dit in België ook meteen gebeurde, maar dit wordt tegengesproken door het gegeven dat het hartprobleem van jullie dochter reeds bestond bij haar geboorte, 12 jaar geleden, en de vaststelling dat uw dochter in België geopereerd werd ongeveer 3 maanden na jullie aankomst in België en pas nadat uw echtgenote eerst radiotherapeutisch werd behandeld zodat ze als moeder uw dochter kon bijstaan in de periode vanaf haar operatie, aldus nog jullie verklaringen.

Overigens dient opgemerkt te worden dat in geval van ernstige medische redenen de Belgische Vreemdelingenwet in een andere procedure voorziet die losstaat van huidige procedure in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook blijkt uit jullie verklaringen en de voorgelegde medische documenten dat de Griekse overheid u en uw gezin tijdens de volledige duur van jullie verblijf van meer dan een jaar gul bijstond op het vlak van opvang (inclusief eigen woning in Athene nabij kinderziekenhuis), leefloon en verregaande medische hulp (operatie borstkanker en chemotherapie voor uw echtgenote, opvolging hartproblemen van uw dochter door cardioloog en kinderartsen).

Met betrekking tot de situatie in Griekenland op het vlak van scholing en werk, verklaarde u dat er geen scholen waren noch werk en dat u op dat vlak een goede toekomst voor uw kinderen in België wilde (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U stelde in België te willen blijven omdat hier goede scholen zijn en goed werk (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11). U verklaarde in Griekenland werk te hebben gezocht maar niet gevonden. Gevraagd of er in Griekenland dan geen werk is voor een ervaren schoenmaker als u, herhaalde u werk te hebben gezocht maar niet gevonden en voegde u hieraan toe dat er sowieso weinig werk is in Griekenland, ook voor de Grieken zelf en dat de Grieken op dat vlak voorgaan op vluchtelingen zoals u (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11-12). Uw echtgenote verklaarde in dit verband echter dat jullie kinderen wel enkele maanden school liepen in Griekenland en er de Griekse taal begonnen te leren, dat u er geen werk vond als schoenmaker omdat u de Griekse taal niet leerde en voor uw zieke echtgenote en dochter moest zorgen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS van Mevrouw H. Z. (...), p. 9-10). Er dient te worden vastgesteld dat jullie van in het begin niet in Griekenland wilden blijven en naar België wilden komen, waardoor jullie kennelijk weinig of geen moeite deden om er een toekomst uit te bouwen en onvoldoende lang in Griekenland bleven om dit mogelijk te maken. De grootste belemmering bij het vinden van werk is bovendien de financieel-economische crisis in Griekenland, die de arbeidsmogelijkheden in het algemeen negatief beïnvloedt, zoals u zelf verklaarde. U kunt dan ook niet stellen benadeeld te zijn als persoon die de internationale bescherming geniet wat betreft uw toegang tot de arbeidsmarkt.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw

levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder verklaarden jullie u dat er in Griekenland op straat personen rondliepen die verslaafd zijn aan drugs en alcohol (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende de heer M. A. I. (...), p. 8 en Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS betreffende Mevrouw H. Z. (...), p. 8). Op basis van voornoemde verklaringen kan echter niet besloten worden dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Griekenland.”

Verzoekende partijen slagen er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Door in het verzoekschrift louter te wijzen op de gezondheidstoestand van verzoekster en hun minderjarige dochter en te wijzen op hun nood om ononderbroken verder te kunnen worden behandeld en om regelmatig op controle te kunnen gaan, weerleggen noch ontkrachten verzoekende partijen de voorgaande motieven van de bestreden beslissingen, waaruit genoegzaam blijkt dat zowel verzoekster als hun minderjarige dochter in Griekenland op verregaande medische hulp hebben kunnen rekenen. Verzoekende partijen betwisten niet dat verzoekster, bij wie borstkanker was vastgesteld, in Griekenland geopereerd werd en er chemotherapie heeft gekregen, noch dat hun dochter voor haar hartproblemen werd opgevolgd door een cardioloog en kinderartsen. Met de loutere bewering dat algemeen gekend is dat Griekenland thans opnieuw een hoge toestroom aan vluchtelingen ondergaat en de hypothetische stelling dat dit *“uiteraard ook zal zorgen voor vertraging in de behandelingen van de aanvragen”* en voor de (medische) behandeling, doen verzoekende partijen aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoekende partijen tonen hiermee niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften.

Ook door er op te wijzen dat hun dochter in België geopereerd werd en voorzien werd van de nodige hartklep waarover Griekenland niet beschikte, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften. Zij weerleggen hiermee niet dat zij – net zoals in Griekenland – ook in België hebben moeten wachten op een hartklep. Evenmin tonen zij hiermee aan dat deze operatie niet in Griekenland had kunnen gebeuren, waar er volgens hun verklaringen reeds een hartklep werd besteld, doch waarop zij niet hebben willen wachten.

Waar verzoekende partijen de commissaris-generaal verwijten geen informatie te hebben ingewonnen over de mogelijkheid om voor hun kind een noemenswaardige controle te krijgen, stelt de Raad vast dat zij zelf geen enkele informatie aanbrengen waaruit blijkt dat een degelijke opvolging in Griekenland niet beschikbaar zou zijn. Zo verzoekende partijen menen dat hun dochter een follow-up nodig heeft en dat deze in Griekenland niet beschikbaar is, staat het hen vrij zich te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde kan worden gesteld waar verzoekende partijen erop wijzen dat verzoekster in België verder behandeld werd door radiotherapie en door het opstarten van *“hormonotherapie”*. Uit niets blijkt dat dit voor verzoekster in Griekenland niet beschikbaar was. Uit de motieven van de bestreden beslissingen inzake de medische problemen van verzoekster en de dochter van verzoekende partijen kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen in hun verzoekschrift voorhouden, niet blijken dat de commissaris-generaal deze problemen betwijfelde of heeft geminimaliseerd, wat overigens blijkt uit de correcte overweging dat verzoekster en de dochter van verzoekende partijen in Griekenland een verregaande medische hulp hebben gekregen.

De medische dossiers die verzoekende partijen bij hun verzoekschrift en hun ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegen met betrekking tot verzoekster en hun dochter, liggen in het verlengde van de reeds in de loop van de administratieve procedure voorgelegde medische dossiers en kunnen aan de voorgaande vaststellingen dan ook geen afbreuk doen. Wat betreft het bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota gevoegde attest inzake de zoon van verzoekende partijen, die aan psychische stoornissen en angstaanvallen zou lijden, stelt de Raad vast dat hieruit niet kan blijken dat deze in Griekenland niet zou kunnen worden opgevolgd voor deze problematiek, noch dat verzoekende partijen omwille hiervan buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften.

Verzoekende partijen voeren verder in het verzoekschrift nog aan dat hen geen enkele vooruitzichten geboden werden en dat zij tot geen daadwerkelijke informatie konden geraken in verband met een taal cursus of opleiding om zich te kunnen integreren en aan werk te geraken, wat “*de sleutel voor een woning en zelfstandig leven*” is. In de bestreden beslissingen wordt evenwel op goede gronden vastgesteld dat verzoekende partijen van in het begin niet in Griekenland wilden blijven en naar België wilden komen en dat verzoeker volgens de verklaringen van verzoekster geen werk vond omdat hij de Griekse taal niet leerde en voor verzoekster en voor hun zieke dochter moest zorgen, wat door verzoekende partijen in het verzoekschrift niet wordt betwist. Dat verzoekende partijen in Griekenland niet naar behoren integreerden en geen werk vonden, is dan ook niet eenduidig te wijten aan de situatie in Griekenland, doch tevens aan de wil en persoonlijke keuzes van verzoekende partijen zelf. Bovendien wordt er in de bestreden beslissingen nog terecht op gewezen dat de grootste belemmering bij het vinden van werk de financieel-economische crisis in Griekenland is, die de arbeidsmogelijkheden in het algemeen negatief beïnvloedt, en dat verzoekende partijen dan ook niet kunnen stellen benadeeld te zijn als personen die de internationale bescherming genieten wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt. De Raad merkt in dit verband nog op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Te dezen brengen verzoekende partijen, gelet op het voorgaande, echter geen elementen bij die van aard zijn om dit aan te tonen.

Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift (en ook in hun ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) aan de hand van citaten uit algemene rapporten en persberichten verwijzen naar de algemene situatie in Griekenland, merkt de Raad op dat deze landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming, maar *an sich* niet volstaat om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder aan wie in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partijen toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland werd verleend, te weerleggen. Gelet op het voorgaande, zijn verzoekende partijen daarin niet geslaagd. De Raad ziet niet in – en verzoekende partijen lichten niet toe – hoe de door verzoekende partijen aangehaalde informatie de argumentatie van de commissaris-generaal weerlegt in verband met “*(h)et feit dat er verschillen kunnen bestaan in de economische opvangomstandigheden die de verschillende leden van de Unie kunnen bieden aan asielzoekers of vluchtelingen*” en “*de rechtspraak van het EHRM naar waar het CGVS verwijst om zijn stelling te stoelen*”.

Door voorts in het verzoekschrift te citeren uit een arrest van het Hof van Justitie weerleggen noch ontkrachten verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen, waaruit wel degelijk blijkt dat de commissaris-generaal tot een daadwerkelijk onderzoek is overgegaan van hun concrete situatie in Griekenland. Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt immers dat de commissaris-generaal een beoordeling heeft gemaakt van de informatie die verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hebben gegeven over hun concrete situatie in Griekenland. Deze motieven hebben betrekking op de individuele situatie van verzoekende partijen, zoals deze die hebben aangegeven, en komen geenszins “*gestereotypeert*” (*sic*) voor.

Verder betogen verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet dienstig dat “*de Dublin overdrachten*” naar Griekenland niet meer als legaal kunnen worden aanzien en dat Griekenland nog “*steeds geen land is voor asielzoekers*”. Verzoekende partijen zijn immers geen “*asielzoekers*”, doch wel personen die in Griekenland reeds internationale bescherming hebben bekomen.

Met hun verwijzing in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota naar rapporten en artikelen over (onder meer) de situatie in Griekenland sedert de uitbraak van de COVID-19-pandemie, tonen verzoekende partijen niet aan dat de ontwikkelingen van deze pandemie in Griekenland een zodanig niveau zouden bereiken dat zij bij terugkeer in dit land zouden worden blootgesteld aan het risico op een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad merkt bovendien op dat geen enkele informatie waartoe hij toegang kan hebben erop wijst dat Griekenland door deze pandemie meer dan België zou worden getroffen. Waar verzoekende partijen zich de vraag stellen of zij, gelet op de *“Corona crisis, waarbij Griekenland geen mensen uit België ontvangt”*, naar Griekenland kunnen terugkeren, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel inhouden. De kritiek van verzoekende partijen daarover is in het kader van onderhavige procedure niet dienend. Waar verzoekende partijen nog stellen dat verzoekster zwanger is *“en nadien de last zal hebben van een pasgeboren kind”*, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Zij brengen geen attest bij waaruit de zwangerschap zou blijken, laat staan dat zij aantonen dat dit ertoe zou lijden dat zij in Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

Gezien verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

2.3.4. In zoverre verzoekende partijen een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen door het CGVS werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid de redenen waarom zij zich niet (meer) op de bescherming van de Griekse autoriteiten kunnen beroepen uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Kurmanji machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Verzoekende partijen vragen de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN